13 oīs.ſup gl.executionē.❡†Quero quarto an hec regl'a ſum
pta ex hoc.c.qua cauet̄ quē debere per ſe deſeruire ⁊ nō ꝑ vi
carium fallit in alijs caſibus.Hoſt.hic ꝙ ſic:et enumerat ca
ſus fallētie.❡Nam pꝛimo fallit rōne pluralitatis:puta hꝫ
duo beneficia quoꝛū quodlibet requirit reſidentiā.nā cum
non poſſit ſe in duos diuidere:ſeruiet alteri per vicariū:vt
in hoc.c.qđ limita.ẜm qđ dixi in nota.❡Scđo rōne occu‑
pationis:ideo eps hꝫ plures vicarios.de offi.Archid.c.ad
hec.de cele.miſ.c.j.❡Tertio rōne cōſtitutionis vel rōnabi‑
lis conſuetudinis:vt qꝛ paupeꝛes ſunt canonici nec poſſunt
de vna pꝛebēda cōgrue ſuſtētari:⁊ ſunt tales ꝗ expediūt ec‑
cleſijs ⁊ cōcilijs ⁊ alijs neceſſitatibꝰ.hic enim pōt dici ꝙ cō‑
a ſuetudo[a] vel cōſtitutio pōt admittere qđ aliqui recipiat in
abſentia:⁊ de bonis vicarij ad ſeruitium eccleſie ſurrogatis
pars cōgrua miniſtret̄.ar.de cōſti.cū omnes.de cleri.nō re‑
ſi.cū dilectus.⁊.c.ad audientiā.⁊.c.pe.j.de conceſ.pꝛeben.c.ex
parte.⁊ in.c.ꝓpoſuit.⁊ dicit Jo.an.aduertendū ꝙ verū erit
ſi ad hūc caſum reſtringat̄ dictū Ala.⁊ Gof.in.c.qꝛ nōnul‑
li.de cleri.nō reſi.dicūt enim ꝙ per conſuetudinē derogatū
erat iuri ꝯ͠rio.nā quarūdam eccleſiarū habebat conſuetudo
beneficiū percipi ſeruiēdo per vicariū:in aliquibꝰ percipie
bat etiam ſine vicario abſens ex iuſta cā in alijs nō percipie‑
bat totū ſed partē:in alijs nec partē.⁊ has cōſuetudines di‑
cebant ſeruādas ſaluo qđ vbi eccleſia indigeret ſaltē tenere‑
tur dare vicarium.ad hoc.de cle.nō reſi.c.pe.⁊ vide qđ no.
Jo.an.j.de cōceſ.pꝛeben.c.ex parte.in ſi.⁊ de hoc.j.tangam.
❡Quarto rōne diſpēſationis.de ſi.pꝛeſby.c.pꝛopoſuit.s̄.
eo.ti.in.c.pe.⁊ ſic poteſt intelligi de pꝛiui.cū capella.cōceſſa
tn̄ ex cā vtilitatis vel neceſſitatis eccleſie.j.eod.c.expoſuiſti.
❡Quinto rōne remotionis loci.j.de eccl.edi.ad audiētiā.
❡Sexto rōne religionis.j.de do.cōſultationibꝰ.s̄.eo.ti.de
monachis.❡Septimo rōne diuerſe nationis.de offi.oꝛdi.
quoniā.❡Octauo rōne p̄dicationis.eo.ti.inter cetera.j.de
ſta.mo.qđ dei timoꝛē.❡Nono rōne debilitatis vel infirmi‑
tatis:⁊ hec pōt eſſe tēpoꝛalis vel perpetua.j.ti.pꝛi.per totū
⁊.c.ad audientiā.s̄.tit.j.❡Decimo rōne peregrinationis
terre ſancte.j.de voto.c.ſi.⁊ ſic pōt intelligi de appel.ꝑuenit.
❡Undecimo rōne abſentie ꝓbabilis:puta ſtudij:qđ intel
ligit̄ de licentia pꝛelati.s̄.de cle.non reſi.relatū.de cōſe.diſt.
v.nō opoꝛtet.❡Duodecimo ꝓpter augmentationē diuini
cultus.vij.q.j.illud.⁊.c.nihil.⁊ dicit Hoſti.ꝙ iſte caſus con
tinet regulā generalē:de quo remittit.s̄.de offi.vi.clericos.
❡Oppo.⁊ videt̄ ꝙ iſte non ſit pꝛiuatus eccleſia annexa:qꝛ
ſic eius delictū noceret eccleſie ſue pꝛincipali.ſed delictum
perſone nō debet nocere eccleſie:vt in regula delictū.lib.vj.
⁊.xvj.q.j.ſi epm.de excep.cū venerabilis.Sol.dic ẜm Jnn.
ꝙ pꝛebenda non pꝛiuabit̄ illa eccleſia annexa:ſed ille rectoꝛ
pꝛincipaliter qui eā non cōtulit pꝛiuabit̄ tpe vite ſue tantū
s̄.eo.niſi.in ſi.Et ex hoc ſequit̄ ꝙ ſi viuēte canonico qui po‑
nere neglexit vicariū:⁊ iſte vicariꝰ moꝛiatur ponet eps aliū
ſuo iure:nec iſte canonicus pꝛiuatus habebit quicꝙ de iſta
eccleſia annexa.❡Sed cōtra illud opponit̄,⁊ videtur ꝙ nō
debeat ſic pꝛiuari toto tpe vite ſue:ſed in illa vacatione tan‑
tū:ſicut collatoꝛ beneficij qui cōferre neglexit vel p̄ſentare:
pꝛiuatur in illa vacatione:ſed in ſequenti vacatione recupe
rat ius ſuū.de ſup.neg.pla.c.ij.⁊ de cōceſ.pben.c.nulla.So‑
lu.qñꝙ quis hꝫ pꝛopꝛietatē beneficij ⁊ tenetur p̄ſentare vica
riū:⁊ tunc pꝛiuatus eſt ipſo iure quo ad pꝛeſentationē et fru
ctuū perceptionē:⁊ ad ſuperioꝛē deuoluitur hec poteſtas
vt hic.Qñꝙ quis non habet pꝛopꝛietatē beneficij:ſed tantū
pꝛeſentationē vel collationē:⁊ tūc aut nullo modo fouet de‑
lictū ⁊ pꝛiuabitur illa vice tantum ꝓpter negligentiā ⁊ ſcđa
vice p̄ſentare poteſt.vt.d.c.j.⁊.c.nulla.Qñꝙ ꝗs eſt pꝛiuatꝰ
⁊ fauet ſaltē tacite delicto:vt in illo ꝗ de facto tenet ipm nō
remouendo cū pōt.⁊ habet locū pena:de quo.s̄.c.de multa.
ver.is quoꝙ.❡Ex p̄dictis quoꝙ infert̄ qđ ſi rectoꝛ poſitꝰ
per ſuperioꝛē in eccleſia annexa moꝛit̄ poſtꝙ nouus canoni
cus recuperat iura eccleſie annexe.⁊ ſic pꝛeſentabit ſi autē vi
uente rectoꝛe creat̄ nouus canonicus in pꝛebenda an ille re‑
ctoꝛ ſiue vicarius remouebit̄.dicit Jo.and.ꝙ non:qꝛ debet
eſſe ꝑpetuus:vt hic.⁊ ſic nouus canonicꝰ pꝛiuabit̄ iure ſuo
ſine culpa:ſed nō ſine cauſa:vt.s̄.vt lit.non cōte.quoniā con
tra.§.ſi autem.poteſt tn̄ dici ꝙ recuperet pꝛouētus qui reci‑
piuntur de eccleſia annexa vltra poꝛtionē congruam vicario
aſſignatā.nam reſiduum etiā viuēte canonico qui neglexit
non vr̄ cedere lucro vicarij vel ſuperioꝛis:ſed eccleſie anne‑
xe donec ille canonicus negligēs viuat ⁊ nō vltra.de hoc.s̄.
14 c.de multa.ver.ſi vltra.❡†Eſt etiā aduertendū ꝙ ex eo qđ
hic dicitur ꝙ vicarius debet eſſe perpetuus.colligit̄ ꝙ moꝛ
tuo canonico qui pꝛeſentauit non expirat officiū iſtius vica
rij.licet regulariter poteſtas vicarij pendeat ab illo cuiꝰ vi‑
ces gerit:adeo ꝙ illo moꝛtuo vel aliter a iuriſditiōe vel offi
cio ſuſpēſo vicarius nō poterit miniſtrare:vt in.c.j.de offic.
vica.li.vj.⁊ eſt gl.ſing.in cle.ſi.de pꝛocu.in ver.reuocari.ſed
dic vt dixi.s̄.in notabilibus.qđ hec cōtraria procedūt in di
uerſa ſpecie vicarioꝛū.nā aliud in vicario neceſſario qui au
toꝛitatem recipit a ſuperioꝛe ⁊ eſt perpetuus vt hic.aliud in
vicario volūtario quē ꝓpter occupationē vel alia de cauſa
quiſꝙ ſibi cōſtituit:vt in pꝛealleg.c.j.de offi.vica.Et de his
vicarijs ⁊ poteſtate eoꝛū pleniſſime not.per doc.in pꝛealleg.
cle.vna.de offi.vica.⁊.xxv.diſt.perlectis.⁊ in.c.ſuā.de offic.
15 vica.⁊ in.c.licet.⁊ in.c.ſi.eo.ti.lib.vj.❡†Quero penes quē
dicat̄ reſidere ius cure an penes pꝛelatū an penes vicariū.
⁊ eſt vtile hoc ſcire pꝛopter extrauagantē execrabilis.Solu.
dicunt quidā qđ habitu ⁊ quo ad pꝛopꝛietatē eſt penes re‑
ctoꝛem pꝛincipalē.quo ad exercitiū ⁊ effectū eſt penes vica
riū.⁊ eſt vtilis diſcuſſio hic quis ipſoꝛū habet curā animarū
vt cadat ſub ꝓhibitione.c.de multa.et extraua.execrabilis
Joā.xxij.⁊ videtur qđ penes vicariū perpetuū.⁊ pꝛobat̄ in
d.extrauag.ad ſi.⁊ in pꝛealleg.cle.vna.de offi.vica.Ex quo
ſequit̄ ꝙ rectoꝛ pꝛincipalis nō poſſet ibi exercere curā foꝛi
penitētialis.Lau.in pꝛealleg.cle.vna.dicit ꝙ aut rectoꝛ ha‑
bet iuſpatronatus vel certā poꝛtionē in eccleſia ceteris fru‑
ctibus cōmittendis in vſum vicarij.⁊ tunc cura ⁊ rei vēdica
tio ſpectat ad vicariū ⁊ ſic dicit debere intelligi ſi.gl.in.c.ex‑
poſuiſti.j.eod.ſi aūt perceptio pꝛouentuū ſpectat ad rectoꝛē
certa poꝛtione vicario relicta:tunc de iure cōi cura ⁊ rei vē‑
dicatio ſpectat ad rectoꝛē ſed exercitium cure ad vicarium.
❡His expeditis ꝓ aliquali declaratione.c.aggredioꝛ.nūc
ad ipſius ſubtilitates expediēdo gl.❡Opp.ōꝛ in iſto ver.
alioquin.qđ eſt pꝛiuatus ſtatim ſi nō reſidet:vnde ob.c.ij.⁊
c.inter.⁊.c.ex tue.⁊.c.ſi.s̄.de cle.nō reſi.que exigūt monitio‑
nem ante pꝛiuationē.Solu.gloſ.ꝗ eſt ſuper ver.pꝛiuatū.ſol
uit dando varios intellectus ad hūc.§.j.qđ iſte.§.intelligit̄
ẜm illa iura.ſ.vt p̄cedat pꝛimo admonitio:ſed qꝛ hic eſt im‑ a
pꝛopꝛiatio litere ꝗ videt̄ aliquid īducere de nouo ꝑ illa ver
ba ſciat ſe autoꝛitate huius decreti pꝛiuatum ⁊c.item conti‑
net diuinationē:ideo glo.trāſit ad aliā lec.dicēs ꝙ iſte ver.
alioquin.nō refertur ad pꝛincipiū.i.ad illos qui per ſe de‑
ſeruire tenentur.ſed tm̄ ad pꝛoxime dictū.ſ.ad illos qui per
vicarios deſeruire debēt:vt illi pꝛiuati ſint ipſo facto nulla
admonitione ⁊ ſentētia p̄cedentibus ſi vicarios in eccleſijs
annexis nō cōſtituerint:⁊ ſic quo ad pꝛincipium iura anti‑
qua remanēt in eoꝛū diſpoſitione incoꝛrecta:et inducit̄ hec
varietas:qꝛ cum iſtis durius eſt agēdum.Poſtmodū glo.
hac lec.non cōtenta per rōnes foꝛte quas.j.ſubijciam trāſit
ad aliā lec.dicens verius eſſe ꝙ iſte ver.alioquin referat̄ tm̄
ad pꝛincipiū.§.⁊ ſic ad illos qui habent per ſe deſeruire.vt
ſic iſti ſint pꝛiuati ipſo facto ex nō reſidentia:nulla admoni
tione pꝛecedēte.Ad iura in cōtrarium alle.reſpōdet ꝙ ꝓce
dunt de equitate ⁊ hodie ſunt incoꝛrecta ꝑ id qđ hic ſtatuit̄
de rigoꝛe.Poſtremo glo.dat alium intellectum in quo non
perſeuerat videlicet ꝙ iſte ver.alioquin pōt iſpicere vtrūꝙ
caſum videlicet qñ per ſe deſeruire debet ⁊ qñ ꝑ vicariū.ſed
gl.vt dixi in hac lec.nō reſidet:ſed in illa ꝗ habet hūc ṽ.con
cernere pꝛincipiū tm̄.⁊ ſic gl.reſidet ī hoc ꝙ ex nō reſidētia
in eccleſia paꝛochiali in qua ꝗs per ſe deſeruire debet indu
citur pꝛiuatio ipſo facto nulla hoīs monitione pꝛecedente.
Et quod iura antiqua ſint coꝛrecta.Jnn.hic tenet vltimam
lec.vꝫ penā habere locum et ipſo facto cōmitti ſi nō reſidet
in eccleſia ꝗ alij non eſt annexa vel niſi perpetuum cōſtituat
vicariū.Hoſt.hic dicit ꝙ ſcđa lec.plus videt̄ amicari litere
qđ placere vr̄ Jo.an.⁊ ẜm eos dicemus ꝙ ſi non ponit vica
riū in paꝛochiali eccleſia annexa pꝛiuatus eſt ipo iure auto
ritate huiꝰ decreti ſine alia ſnīa pꝛiuationis:⁊ ideo ẜm eos
tex.dicit pꝛiuatū ⁊ nō pꝛiuandū:⁊ dicit Hoſt.ꝙ a tpe vaca‑
tionis expectabūtur ſex meſes.de conceſ.pꝛeben.c.ij.qbꝰ ela
pſis pꝛiuatus eſt ipſo iure nō ſolū quo ad pꝛeſentationē:ſed
quo ad fructuū perceptionē ⁊ deuoluit̄ poteſtas ad ſupioꝛē
⁊ eſt in hoc caſus ſpālis ẜm eum.ſ.cū quis habet ꝓpꝛietatē
beneficij:vt.s̄.dixi.⁊ hec lec.placet et do.Ant.⁊ ꝓbat̄ pꝛimo
ẜm eum:qꝛ coꝛrectio iuriū eſt vitanda in quantū fieri pōt:vt
in.c.cum expediat.de elec.lib.vj.ergo cā coꝛrectionis euitan
de dici debet ꝙ referat̄ ad caſum pꝛimū:nō aūt ad pꝛecedē
tem.facit ẜm eū:qđ no.Bar.in.l.ptoꝛ.§.erit.ff.vi bo.rap.⁊
in.l.talis ſcriptura.§.ij.ff.de leg.j.ſed cōſtat iura antiqua re
quirere ſniam pꝛiuationis etiā poſt monitionē:vt in iuribꝰ
ſuperius allegatis ergo ⁊c.p̄terea hec pena eſt multū rigo‑
roſa ⁊ dura.ergo reſtringi debet ⁊ fieri benigna iterpꝛetatio
in hac eadem ſnīa reſidet hic reuerendiſſimus pater ac dn̄s

F5

Sebaſti.Sapia.
a ❡Qđ conſuetu‑
do.Qđ valeat cō
ſuetudo ꝙ benefi
ciatus nō teneat̄
ad reſidentiam te
net Abb.in cōſil.
xcvj.incip.Jeſus
chꝛiſtus.in.ij.vo‑
lu.quē refert ⁊ ſe‑
quit̄ p̄ceptoꝛ meꝰ
do.Rochꝰ curtiꝰ
in repeti.c.ſi.col.
lxxxij.ṽ.itē infert̄
ex limitatione p̄‑
miſſa.s̄.de cōſue.